''داس وَ اَدٖکاري آتمائون کي لکشڻ''

آج باپ دادا راجرِشیون کي دربار دیک رهي هئہ. راج اَرثات اَدٖکاري اؤر رِشي اَرثات سروَ تیاگي. تیاگي اؤر تپسوي. تو باپ دادا سروَ برهمڻ بچون کو دیک رهي هئہ کِ کهان تک اَدٖکاري آتما اؤر ساث ساث مهاتیاگي آتما دونو کا جیوَن مِ پرتکیہ سوروپ کهان تک لایا هئہ! اَدٖکاري اؤر تیاگي دونو کا بئلنس هو. اَدٖکاري ڀي پوُرا هو اؤر تیاگي ڀي پوُرا هو. دونو هین اِکٹي هو سکتا هئہ؟ اِسکو جانا هئہ وا اَنیوي ڀي هو؟ بِنا تیاگ کي راجیہ پاءِ سکتي هو؟ سُوَ کا اَدٖکار اَرثات راجیہ پاءِ سکتي هو؟ تیاگ کیئا تب سوَراجیہ اَدٖکاري بني. یهہ تو اَنیؤ هئہ نان! تیاگ کي پریپاشا پهلي ڀي سُنائي هئہ.

تیاگ کا پهلا قدم هئہ، دیهہ پان کا تیاگ. جب دیهہ کي پان کا تیاگ هو جاتا هئہ تو دوسرا قدم هئہ، دیهہ کي سروَ سنبنڌ کا تیاگ. جب دیهہ کا پان چھوُٹ جاتا تو کیا بن جاتي؟ آتما، دیهي وا مالک. دیهہ کي بنڌن سین مُکت اَرثات جیوَن مُکت راجیہ اَدٖکاري. جب راجیہ اَدٖکاري بن گئي تو سروَ پرکار کي اَدینتا سماپت هو جاتي. کیونک دیهہ کي داس سین دیهہ کي مالک بن گئي. اَئسا اَنتر اَنیؤ کیئا نان! داس‌پن چھوُٹ گیا. داس اؤر اَدٖکاري دونو ساث ساث نهین هو سکتي. داس‌پن کي نشاني هئہ، من سین، چهري سین اُداس هونا. اُداس هونا نشاني هئہ داس‌پن کيِ. اؤر اَدٖکاري اَرثات سوَراجیہ ڈاري کي نشاني هئہ، من اؤر تن سین سدا هرشت. داس سدا اَپسیٹ هونگا. راجیہ اَدٖکاري سدا سنگهاسن پر سیٹ هونگا، داس چھوٹي‌سيِ بات مِ اؤر سیکنڈ مِ کنفیوُز هو جائینگا اؤر اَدٖکاري سدا اَپني کو کَمفرٹ (آرام مِ) اَنیؤ کرینگا. اِن نشانیون سین اَپني آپکو دیکو مئن کؤن؟ داس وا اَدٖکاري؟ کوئي ڀي پرسٹتي، کوئي ڀي ویکتي، کوئي ڀي وئیؤ، وایومنڈل، شانِ سین پري اَرثات تخت سین نیچي اُتار داس تو نهین بناءِ دیتي هئہ؟ تو داس اَرثات پریشان، اؤر اَدٖکاري اَرثات سدا ماسٹر سروَ شکتیوان، وگهن وناشک اِسٹتي کي شان مِ اِسٹت هونگا. پرسٹتي وا ویکتي، وئیؤ، شان مِ رهہ مؤج سین دیکتا رهینگا. داس آتما سدا اَپني کو پریکیائون کي مجڈار مِ اَنیؤ کرینگي. اَدٖکاري آتما مانجهي بن نئیا کو مزي سین پریکیائون کي لهرون سین کیلتي کیلتي پار کرینگي.

باپ دادا داس آتمائون کي کرم لیلا دیک رحم کي ساث ساث مشکراتي هئہ. ساکار مِ ڀي ایک هسي کي کهاڻي سُناتي ٿي. داس آتمائین کیا کرت ڀئي! کهاڻي یاد هئہ؟ سُنایا ٿا کِ چھوُها آتا، چھوُهي کو نِکالتي تو بِلِي آ جاتي، بِلِي کو نِکالتي تو کُتا آ جاتا. ایک نِکالتي دوسرا آتا، دوسري کو نکالتي تو تیِسرا آ جاتا. اِسي کرم لیلا مِ بِزي رهتي هئہ. کیونک داس آتما هئہ نان. تو کبي آنک روپي چھوُها دوکا دي دیتا، کبي کان روپي بِلِي دوکا دي دیتي. کبي بُري سنسکار روپي شیر وار کر لیتا، اؤر بِچاري داس آتما اُنهون کو نکالتي نکالتي اُداس رهہ جاتي هئہ. اِس لیئي باپ دادا کو رحم ڀي آتا اؤر مشکراهٹ ڀي آتي. تخت چھوڑتي هین کیون هو، آٹومیٹیکلي کِسک جاتي هو کیا؟ یاد کي چُمبق سین اَپني کو سیٹ کر دو تو کِسکینگي نهین. ڦر کیا کرتي هئہ؟ باپ دادا کي آگي عریضیون کي لمبي چوڑي فائیل رک دیتي هئہ. کوئي عریضي ڈالتي کِ ایک ماس سین پریشان هون، کوئي کهتي تیِن ماس سین

نيچي اوپر هو رها هون. ڪوئي ڪهتي 6 ماس سين سوچ رها ٿا ليڪن اَئسي هين ٿا. اِتني عريضيان مل ڪر فائيل هو جاتي، ليڪن يهہ يي سوچ لو جتني بڙي فائيل اُتنا فائين دينا پريڱا. اِس ليئي عريضي ڪو ختم ڪرني ڪا سهج ساڌن هئہ- سدا باپ ڪي مرضي پر چلو. ”ميري مرضي يهہ هئہ“ تو وهہ من مرضي عريضي ڪي فائيل بناءِ ديتي هئہ. جو باپ ڪي مرضي وهہ ميري مرضي. باپ ڪي مرضي ڪيا هئہ؟ هرايڪ آتما سدا شُڀ چنتن ڪرني والي، سروَ ڪي پرت سدا شُڀ چنتڪ رهني والي، سُوَ ڪلياڻي اوَر وشوَ ڪلياڻي بني. اِسي مرضي ڪو سدا سِمرتي ۾ رکتي هوئي بِنا محنت ڪي چلتي چلو. جئسي ڪها جاتا هئہ، آنک بند ڪرڪي چلتي چلو. اَئسا تو نهين، وئسا تو نهين هونڱا؟ يهہ آنک نهين کولو. يهہ وئرٿ چنتن ڪي آنک بند ڪر باپ ڪي مرضي اَرٿات باپ ڪي قدم پيڇي قدم رکتي چلو. پانوَ ڪي اوپر پانوَ رک ڪر چلنا مشڪل هوتا هئہ وا سهج هوتا هئہ؟ تو اَئسي سدا فالو فادر ڪرو. فالو سِسٽر، فالو برِدر يهہ نيان اِسٽيپ نهين اُٺائو. اِس سين منزل سين وچِڇت هو جائينگي. رِگارڊ دو، ليڪن فالو نهين ڪرو. وشيشتا اوَر گڻ ڪو سُويڪار ڪرو ليڪن فُٽ اِسٽيپ باپ ڪي فُٽ اِسٽيپ پر هو. سميہ پر مطلب ڪي باتين نهين اُٺائو. مطلب ڪي باتين يي بڙي منورجن ڪي ڪرتي هئہ. وهہ ڊائلاگ ڦر سُنائينگي، ڪيونڪ باپ دادا ڪي پاس تو شيوا اِسٽيشنس ڪي نِيوز آتي هئہ. آل ورلڊ ڪي نِيوز آتي هئہ. تو داس آتما مت بنو.

يهہ هئہ بهت ڇوٽي-سِي ڪرم اِندري، آنک، ڪان ڪتني ڇوٽي هئہ ليڪن يهہ جال بهت بڙي ڦهلا ديتي هئہ. جئسي ڇوٽي سي مڪڙي ديکي هئہ نان! خد ڪتني ڇوٽي هوتي. جال ڪتني بڙي هوتي. يهہ يي هر ڪرم اِندري ڪا جال اِتنا بڙا هئہ، اَئسي ڦسا ديڱا جو معلوم نهين پريڱا ڪِ مئن ڦسا هوئا هون. يهہ اَئسا جادوُ ڪا جال هئہ جو ايشوريہ هوش سين، ايشوريہ مريادائون سين بيهوش ڪر ديتا هئہ. جال سين نِڪلي هوئي آتمائين ڪتنا يي اُن داس آتمائون ڪو محسوس ڪرائين ليڪن بيهوش ڪو محسوستا ڪيا هونگي؟ اِسٿول روپ ۾ يي بيهوش ڪو ڪتنا يي هِلائو، ڪتنا يي سمجهائو، بڙي بڙي مائيڪ ڪان ۾ لڱائو ليڪن وهہ سُنينڱا؟ تو يهہ جال يي اَئسا بيهوش ڪر ديتا هئہ اوَر ڦر ڪيا مزا هوتا هئہ؟ بيهوشي ۾ ڪئين بولتي يي بهت هئہ. ليڪن وهہ بول بي اَرٿ هوتا هئہ. اَئسا روحاني بيهوشي ڪي اِسٿتي ۾ اَپنا سپشٽيڪرڻ يي بهت ديتي هئہ. ليڪن وهہ هوتا بي اَرٿ هئہ. دو ماس ڪي، 6 ماس ڪي پُراڻي بات، يهان ڪي بات، وهان ڪي بات بولتي رهينگي. اَئسي هئہ يهہ روحاني بيهوشي. تو هئہ ڇوٽي-سِي آنک ليڪن بيهوش ڪي جال بهت بڙي هئہ. اِس سين نڪلني ۾ يي ٽائيم بهت لڳ جاتا هئہ ڪيونڪ جال ڪي ايڪ ايڪ تار ڪو ڪاٽني ڪا پريَتن ڪرتي هئہ. جال ڪئيي ديکي هئہ؟ آپ لوگون ڪي پردرشني ڪي چترون ۾ يي هئہ. جال ختم ڪرني ڪا ساڌن هئہ ساري جال ڪو اَپني ۾ ڪا لو. ختم ڪر لو. مڪڙي يي اَپني جال ڪو پوُرا سُيم هين ڪا ليتي هئہ. اَئسي وِستار ۾ نہ جاڪر وِستار ڪو بِندي لڱاءِ بندي ۾ سماءِ دو. بندي بن جائو. بندي لڱاءِ دو. بندي ۾ سماءِ لو تو سارا وِستار، ساري جال سيڪنڊ ۾ سماءِ جائينگي. اوَر سميہ بَچ جائينڱا. محنت سين ڇوٽ جائينگي. بندي بن بندي ۾ لوَلينِ هو جائينگي. تو سوچو

جال ۾ بيهوش هوني کي اِستٿي اَڇي وا بندي بن بندي ۾ لؤلينِ هونا اَڇا! تو باپ کي مرضي کيا هوئي؟ لؤلينِ هو جائو.

جب ڪِ جهاڙ کو اَڀي پريورتن هونا هين هئہ. تو جهاڙ کي اَنت ۾ کيا رهہ جاتا هئہ؟ آد ڀي ٻيڄ، اَنت ڀي ٻيڄ هين رهہ جاتا هئہ. اَڀي اِس پُراڻي وِرکيہ کي پريورتن کي سميہ پر ورکيہ کي اوپر ماسٽر ٻيڄ روپ اِسٿتي ۾ اِسٿت هو جائو. ٻيڄ هئہ هين، بندو. سارا گيان، گُڻ، شڪتيان سڀکا سِنڌو وا بِندو ۾ سماءِ جاتا هئہ. اِسکو کها جاتا هئہ، باپ سمان اِسٿتي. باپ سِنڌو هوتي ڀي بِندو هئہ. اَئسي ماسٽر ٻيڄ روپ اِسٿتي کتني پريہ هئہ! اِس اِسٿتي ۾ سدا اِسٿت رهو. سمجها کيا کرنا هئہ؟

ديکو، دونو زون کي وشيشتا ڀي يهي هئہ. کرناٽک اَرٿات ناٽک پوُرا کيئا اَڀي چلو، لؤلينِ هو جائو. اؤر يوُ.ڀي. ۾ ڀي نديان بهت هوتي هئہ. تو ندي سدا ساگر ۾ سماءِ جاتي هئہ. تو آپ ساگر ۾ سماءِ جائو اَرٿات لؤلينِ هو جائو. دونو کي وشيشتا هئہ نان. اِس ليئي شان سين لؤلين اِسٿتي ۾ سدا بئٺي رهو. نيچي اوپر نهين آئو. آواگمن کا چکر تو اَب پوُرا کيئا نان! اَڀي تو آرام سين شان سين بئٺ جائو. اَڇا.

اَئسي سدا سروَ اَڌکاري اؤر سروَ تياڳي، سدا بيهوشي کي جال سين مُکت، آواگمن سين مُکت، ماسٽر ٻيڄ روپ اِسٿتي ۾ لؤلين رهني والي، اَئسي راج رشي آتمائون کو باپ دادا کا يادپيار اؤر نمستي.

ٽيچرس کي ساٿ :- سڀي نمت آتمائين هو نان؟ سدا اَپني کو شيوا اَرٿ نمت آتما هون، اَئسا سمجهہ کر چلتي هو؟ نمت آتما سمجهني سين سدا دو وشيشتائين ساکار روپ ۾ دِکائي دينگي. 1- سدا نمرتا دواران نِرماڻ کرتي رهينگي. 2- سدا سنتشٽتا کا ڦل کاتي اؤر کِلاتي رهينگي. تو مئن نمت هون، اِس سين نيارا اؤر باپ کا پيارا اَنڀوَ کرينگي. مئن نين کيئا يهہ ڀي کڀي ورنن نهين کرينگي. مئن شبد سماپت هو جائينگا. ”مئن“ کي بجاءِ ”بابا بابا“. تو بابا بابا کهني سين سڀکي ٻُڌي باپ کي طرف جائينگي. جس نين نِمت بنايا اُسکي طرف ٻُڌي لگني سين آني والي آتمائون کو وشيش شکتي کا اَنڀوَ هونگا. کيونک سروَشکتيوان سين يوگ لگ جائينگا. شکتي سوروپ کا اَنڀوَ کرينگي. نهين تو کمزور هين رهہ جاتي هئہ. تو نمت سمجهہ کر چلنا يهي شيواڌاري کي وشيشتا هئہ. ديکو، سڀ سين بڙي تي بڙا شيواڌاري باپ هئہ ليکن اُنکي وشيشتا هين يهہ هئہ، جو اَپني کو نمت سمجها. مالک هوتي هوئي ڀي نمت سمجها. نمت سمجهني کي کارڻ سڀکا پريہ هو گيا. تو نمت هون، نياري هون، پياري هون، يهي سدا سِمرتي ۾ رک کر چلو. شيوا تو سڀ کر رهي هو، يهہ لاٽري مل گئي ليکن اِس ملي هوئي لاٽري کو سدا آگي بڊانا يا وهان تک رکنا، يهہ آپکي هاٿ ۾ هئہ. باپ نين تو دي دي، بڊانا آپکا کام هئہ. ڀاڳيہ سڀکو ايک جئسا بانٽا ليکن کوئي سنڀالتا اؤر بڊاتا هئہ، کوئي نهين. اِسي سين نمبر بن گئي. تو سدا سُيم کو آگي بڊانا هين بڊنا هئہ. جئسي باپ کو ديکو، باپ نين مان کو آگي بڊايا ڦر ڀي نمبروَن نارائڻ بنا. وهہ سيکنڊ نمبر لکشمي بني. ليکن بڊاني سين بڊا. بڊانا معنيٰ ڀيڇي

هونا نهين، بڊانا معنيٰ بڊنا.

سڀي شيواڌاري محنت بهت اَڇي ڪرتي هو. محنت ڪو ديک ڪر باپ دادا خوش هوتي هئہ ليڪن نمت سمجهڪر شيوا ڪرو تو شيوا ايک ڱُڻا سين چار ڱُڻا هو جائينڱي. باپ سمان سيٽ ملي هئہ اَپي اِس سيٽ پر سيٽ هوڪر شيوا ڪو بڊائو. اَڇا.

پارٽيون ڪي ساٿ:-

1- وشيش آتما بنني ڪي ليئي سروَ ڪي وشيتا ڪو ديڪو

باپ دادا سدا بچون ڪي وشيشتائون ڪي ڱڻ ڱاتي هئہ. جئسي باپ سڀي بچون ڪي وشيشتائون ڪو ديڪتي وئسي آپ وشيش آتمائين ڀي سروَ ڪي وشيشتائون ڪو ديڪتي سُيم ڪو وشيش آتما بناتي چلو. وشيش آتمائون ڪا ڪاريہ هئہ وشيشتا ديڪنا اؤر وشيش بننا. ڪيي ڀي ڪسي آتما ڪي سمپرک ۾ آتي هو تو اُسڪي وشيشتا پر نظر جاني چاهيئي. جئسي مڌوُمکي ڪي نظر قولون پر رهتي اَئسي آپڪي نظر سروَ ڪي وشيشتائون پر هو. هر برهمڻ آتما ڪو ديک سدا يهي ڱُڻ ڱاتي رهو، ”واه سريشٽ آتما واه“! اَگر دوسري ڪي ڪمزوري ديکينڱي تو سُيم ڀي ڪمزور بن جائينڱي. تو آپڪي نظر ڪسي ڪي ڪمزوري روپي ڪنڪڙ پر نهين جاني چاهيئي. آپ هولي هنس سدا ڱُڻ روپي موتي چُڱتي رهو. اَڇا.

2- سميہ اؤر سُيم ڪي مهتوَ ڪو سِمرتي ۾ رکو تو مهان بن جائينڱي

سنگم يڱ ڪا ايک ايک سيڪنڊ ساري ڪلپ ڪي پرالبڌ بناني ڪا آڌار هئہ. اَئسي سميہ ڪي مهتوَ ڪو جانتي هوئي هر قدم اُٺاتي هو؟ جئسي سميہ مهان هئہ وئسي آپ ڀي مهان آتما هو، ڪيونڪ باپ دادا دواران هر بچي ڪو مهان آتما بنني ڪا ورثا ملا هئہ. تو سُيم ڪو ڀي جان ڪر هر سنڪلپ، هر بول اؤر هر ڪرم مهان ڪرو. سدا اِسي سِمرتي ۾ رهو ڪِ ”هم مهان باپ ڪي بچي مهان هئہ“. اِس سين هين جتنا سريشٽ ڀاڱيہ بناني چاهو بناءِ سڪتي هو. سنگم يڱ ڪو يهي وردان هئہ. سدا باپ دواران ملي هوئي خزانون سين کيلتي رهو. ڪتني اَکُٽ خزاني ملي هئہ، ڱِنتي ڪر سڪتي هو! تو سدا گيان رتنون سين، خوشي ڪي خزاني سين شڪتيون ڪي خزاني سين کيلتي رهو. سدا مُک سين رتن نڪلي، من ۾ گيان ڪا منن چلتا رهي. اَئسي ڌارڻا سوروپ رهو. مهان سميہ هئہ، مهان آتما هون يهي سدا ياد رکو. اَڇا، اوم شانتي.

وردان - سروَ پراپتيون ڪي خوشي ۾ اُڙتي هوئي منزل پر پهونچي والي سِمرتي سوروپ ڀوَ

برهمڻ جيوَن ۾ آد سين اَب تک جو ڀي پراپتيان هوئي هئہ اُنڪي لِسٽ سِمرتي ۾ لائو تو سار روپ ۾ يهي کهينڱي ڪِ اَپراپت نهين ڪوئي وستوُ برهمڻ جيوَن ۾، اؤر يهہ سڀ اَوناشي پراپتيان هئہ. اِن پراپتيون ڪي سِمرتي اِمرج روپ ۾ رهي اَرٿات سِمرتي سوروپ بنو تو خوشي ۾ اُڙتي منزل پر سهج هين پهونچ جائينڱي. پراپتي ڪي خوشي ڪيي نيچي هلچل ۾ نهين لائينڱي ڪيونڪ سمپننتا اَچل بناتي هئہ.

سلوگن - بِندوُ سوروپ ڪي سِمرتي ۾ رهني ڪي ليئي گيان، ڱُڻ اؤر ڌارڻا ۾ سِندوُ (ساگر) بنو.